

Arrest

nr. 228 492 van 6 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 juli 2019.

Gelet op de beschikking van 26 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig verzoek om

internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 207 487 van 2 augustus 2018.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming deels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorig verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet. Hij verklaart dat de problemen, m.n. de ontvoering en de moord, die hij tijdens zijn vorig verzoek aanhaalde nog steeds actueel zijn. Hij heeft hierdoor psychologische problemen gekregen. Verder haalt hij aan dat zijn vrouw een klacht tegen hem heeft ingediend omdat hij geen bijdrage levert in de zorg voor het gezin. Ze klaagt ook aan dat hij geen bruidsschat heeft betaald. Voorts verklaart hij dat hij zich in augustus 2017 heeft bekeerd tot getuige van Jehovah.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek diende hij de volgende documenten in: de klacht van 11/02/2018 van zijn vrouw voor de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een convocatie van 11/02/2018 voor de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een vonnis van 28/02/2018 van de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een proces-verbaal van 06/03/2018, twee dagvaardingen van 30/05/2018 en 24/06/2018 voor het kantoor van uitvoering van Alshaab, een reisverbod van 31/07/2018 opgelegd door het Ministerie van Justitie, een convocatie van 09/08/2018 voor de politie, een attest van 01/05/2018 van een psycholoog, een aanbevelingsbrief, foto's en een filmopname over zijn activiteiten als getuige van Jehovah.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of

ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5. Verzoeker stelt dat: "Verwerende partij legt alles naast zich neer, en meent het asielrelaas niet meer te moeten onderzoeken gezien de eerste asielaanvraag van verzoekende partij negatief werd afgesloten. Dit is niet serieus." De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De Raad benadrukt dat van verzoeker geenszins een encyclopedische kennis omtrent de getuigen van Jehova wordt verwacht, maar als nieuwe en overtuigde bekeerling kan wél redelijkerwijs worden verwacht dat hij zou kunnen antwoorden op elementaire vragen dienaangaande. Van een asielzoeker die beweert nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn bekering kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij deze bekering ook aannemelijk kan maken. Gelet op onderstaande lacunes in verzoekers kennis kan in zijn hoofde bezwaarlijk een doorgedreven religieuze overtuiging worden aangenomen. Het verwijzen in zijn verzoekschrift naar bepaalde passages uit zijn notities van zijn persoonlijk onderhoud om aan te tonen dat hij toch een bepaalde kennis zou hebben dienaangaande, doet niets af aan het voorgaande en vermag niet de beoordeling van zijn verzoek in positieve zin om te buigen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat: "Echter blijkt ook uit andere verklaringen (CGVS II p. 9-14) dat uw beweerde bekering veeleer is ingegeven door opportunisme, eerder dan dat u daadwerkelijk doordrongen blijkt van uw nieuwe geloof. Zo had u zo goed als geen kennis wat betreft het heilig boek dat de getuigen van Jehovah hanteren als u tweemaal per week een bijeenkomst van hen bijwoont en waarin u zelf heeft gelezen. Zo stelt u dat het heilig boek bestaat uit onderdelen maar kan u hiervan geen enkele bij naam benoemen, u kon zelfs geen andere naam voor het heilig boek geven. Aangezien - zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier - de getuigen van Jehovah de

bijbel gebruiken, die bestaat uit 2 delen, nl. het oude en het nieuwe testament, die op zich onderverdeeld zijn in meerdere hoofdstukken, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hieromtrent toch een zekere kennis zou hebben, quod non in casu. U kan ook helemaal niet duiden waar belangrijke passages voor een gelovige in dit boek (o.a. de dood van Jezus, het verhaal van Adam en Eva, het grote Babylon), zijn terug te vinden. U stelt ook verkeerdelijk, zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde informatie, dat Jezus' geboortedag 25 december is en dat de getuigen van Jehovah geen religieuze feestdagen hebben. U kan ook helemaal niet in het jaar situeren wanneer Jezus stierf, hetgeen bijzonder merkwaardig is aangezien dit voor de getuigen van Jehovah net de enige religieuze feestdag is die ze kennen. Dat iemand die beweert zich tot de getuigen van Jehovah te hebben bekeerd, niet weet wat en wanneer hun belangrijkste feestdag is, is verbazingwekkend. Voorts kan u helemaal geen betekenis hechten aan bepaalde begrippen (het jaartal 1914, het getal 144.000, Armageddon, communie) die, zoals uit de bovenvermelde informatie blijkt, tot de kern behoren van de leer van de getuigen van Jehovah. Voorts stelt u dat Jezus werd gekruisigd, dit terwijl de leer van de getuigen van Jehovah dit weerlegt en een andere kijk heeft op de wijze hij kwam te overlijden. U geeft aan dat de getuigen van Jehovah een tijdschrift publiceren maar stelt verkeerdelijk dat dit geen bepaalde naam draagt. Zelfs toen u de naam "Wachtstoren" werd voorgelegd kon u hier geen betekenis aan hechten, dit terwijl uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt dat dit de belangrijkste publicatie van Jehova's getuigen is die gebruikt wordt als evangelisatiemateriaal en o.a. wordt uitgedeeld aan voorbijgangers op straat. De vaststelling dat u met foto's probeert aan te tonen dat u met andere getuigen in Brugge mensen aansprak om hen te overtuigen van de leer van de getuigen van Jehovah, maar de naam niet weet van dit tijdschrift, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bekering. Voorts stelt u verkeerdelijk dat de getuigen van Jehovah als organisatie geen bepaalde structuur kennen en weet u niet of er als internationale organisatie iemand aan het hoofd hiervan staat noch weet u waar het internationaal hoofdkwartier van de getuigen van Jehovah gelegen is. U kan ook geen betekenis geven aan de term "Vriend van de Waarheid" waarmee een sympathisant van de getuigen van Jehovah wordt aangeduid die zich nog niet geëngageerd heeft door het doopsel aan te nemen. Het is wederom bijzonder merkwaardig dat u geen betekenis kan geven aan een door de getuigen van Jehovah gehanteerde omschrijving die nèt op u van toepassing is. U geeft bijgevolg geen blijk van een oprecht, ernstig en doorgedreven engagement voor uw nieuw geloof. Uw activiteiten in België lijken dan ook ingegeven uit opportunistische overwegingen om de noodzakelijke voorwaarden te scheppen voor het aanvragen van internationale bescherming en alsnog een verblijfsstatuut in België te bekomen. Bij afwezigheid van een oprechte bekering, kan u ook niet aantonen dat u ingeval van terugkeer naar Irak wel plots dergelijk engagement zou opnemen. De door u voorgelegde stukken hieromtrent, m.n. een aanbevelingsbrief van twee getuigen van Jehovah uit Aartrijke, en foto's en een filmopname van uw activiteiten als getuige van Jehovah in België, worden zoals gezegd niet betwist. Deze stukken tonen echter niet aan dat uw engagement voor de getuigen van Jehovah oprecht is noch dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst dergelijke activiteiten zou blijven voortzetten." Verzoeker kan, gelet op de voorgaande vaststellingen, niet worden gevolgd waar hij stelt dat de commissaris-generaal zich focust op details en data, en de kennis van verzoeker volledig naast zich neerlegt.

De Raad merkt wat betreft de screenshots van de bedreigingen die hij via Facebook heeft ontvangen, gevoegd aan zijn verzoekschrift, op dat deze screenshots niet voorzien zijn van een voor eensluidende verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor deze screenshots dan ook niet in overweging worden genomen. Bovendien merkt de Raad dat dergelijke Facebookgesprekken door mogelijke enscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat afgebeeld en gecommuniceerd wordt waardoor deze elke objectieve bewijswaarde ontberen. Er kan immers niet uitgemaakt worden in welke mate de reacties van deze personen authentiek of geënceneerd zijn.

Overigens is het ten zeerste opmerkelijk dat verzoeker enerzijds tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat de Getuigen van Jehova een illegale religie is in Irak, en dit bij terugkeer naar Irak niet zal worden aanvaard en hij zal worden gedood (administratief dossier, stuk 5, notities persoonlijk onderhoud, pagina 7), doch anderzijds zelf informatie op zijn Facebookpagina zou zetten omtrent de getuigen van Jehova (screenshots dienaangaande gevoegd aan zijn verzoekschrift). Het doet hoe dan ook geenszins afbreuk aan voormelde vaststelling met betrekking tot het opportunistische karakter van zijn beweerde bekering, doch onderstreept zijn opportunisme daarentegen extra.

6. Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift de veiligheidssituatie in Bagdad betwist en verwijst naar artikels, om aan te tonen dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat Bagdad niet veilig is, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de

beschikbare informatie blijkt duidelijk dat de situatie in Bagdad actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker slaagt er niet in de informatie van verweerder in een ander daglicht te stellen en aan te tonen dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn.

7. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 22 juli 2019, voert verzoekende partij aan dat zij veel nieuwe stukken heeft voorgelegd naar aanleiding van haar nieuw verzoek maar dat niet afdoende rekening werd gehouden met deze stukken. Verzoekende partij wijst erop dat zij bovendien bekeerd is tot de Getuigen van Jehova en dat ook daarmee niet afdoende rekening werd gehouden. Voorts benadrukt verzoekende partij dat de beoordeling van de veiligheidssituatie niet voldoende actueel is nu vastgesteld wordt dat de informatie dateert van juli 2019 en de situatie thans gewijzigd is. Verzoekende partij stelt nog dat zij een oranje kaart heeft en verder niets meer wil.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij veel nieuwe stukken heeft voorgelegd naar aanleiding van haar nieuw verzoek maar dat niet afdoende rekening werd gehouden met deze stukken. De Raad wijst op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld omtrent haar nieuw voorgelegde stukken: *“Ter ondersteuning van uw huidig verzoek legt u de volgende overtuigingsstukken voor: de klacht dd. 11/02/2018 van uw vrouw voor de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een convocatie dd. 11/02/2018 voor de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een vonnis dd. 28/02/2018 van de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een proces-verbaal dd. 06/03/2018, twee dagvaardingen dd. 30/05/2018 en 24/06/2018 voor het kantoor van uitvoering van Alshaab, een reisverbod dd. 31/07/2018 opgelegd door het Ministerie van Justitie, een convocatie dd. 09/08/2018 voor de politie, een attest dd. 01/05/2018 van een psycholoog, een aanbevelingsbrief, foto's en een filmopname over uw activiteiten als getuige van Jehovah.*

(...)

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt (CGVS II p. 3), m.n. u heeft psychologische problemen na de twee incidenten die u heeft meegemaakt in uw land van herkomst en u mist uw familie en kinderen, kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, nl. dat u gevisieerd werd door een Sjiitische militie die uw broer hebben vermoord waarna u uw land van herkomst ontvluchtte, en uw schoonzus werd hierna ontvoerd en vermoord teruggevonden. Er moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legt u een attest dd. 01/05/2018 van een psycholoog voor waaruit blijkt dat u psychologische problemen heeft en twee zelfmoordpogingen heeft ondernomen waarna u werd gehospitaliseerd. Voor wat dit attest betreft kan zeker begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u zou hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat het de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan verklaren. Uit dit attest blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Alhoewel er in het attest gesuggereerd wordt dat uw psychologische toestand in verband zou kunnen staan met de door in uw asielrelaas aangehaalde gebeurtenissen in uw land van herkomst, kan dit niet met zekerheid worden vastgesteld. Dit attest bevat immers slechts summier informatie over uw vervolgingsvrees, die enkel gebaseerd kan zijn op uw verklaringen en aldus geen objectieve bewijswaarde heeft. Dit attest vormt aldus geen bewijs dat uw psychische moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zouden zijn van uw beweerde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst en vermag bijgevolg niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

Ten tweede haalt u aan (CGVS II p. 4-7) dat u bij terugkeer naar Irak vreest dat u zal gearresteerd worden omdat uw vrouw een klacht heeft ingediend tegen u omdat u geen bijdrage levert in de zorg voor het gezin. Ze klaagt ook aan dat u geen bruidsschat heeft betaald, hetgeen u wel heeft gedaan. U werd opgeroepen om voor een rechtbank te verschijnen maar omdat u in het buitenland bent was dit onmogelijk. Er werd een vonnis tegen u uitgesproken waarbij u de in het huwelijkscontract opgenomen boete voor de scheiding moet betalen als ook alimentatiegeld voor een periode van drie jaar en een half. Er werd u ook een reisverbod opgelegd, en roerende en onroerende goederen werden in beslag genomen. Ter ondersteuning legt u hieromtrent de volgende documenten voor: de klacht dd. 11/02/2018 van uw vrouw voor de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een convocatie dd. 11/02/2018 voor de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een vonnis dd. 28/02/2018 van de rechtbank van burgerlijke zaken van Alshaab, een proces-verbaal dd. 06/03/2018, twee dagvaardingen dd. 30/05/2018 en 24/06/2018 voor het kantoor van uitvoering van Alshaab, een reisverbod dd. 31/07/2018 opgelegd door het Ministerie van Justitie, en een convocatie dd. 09/08/2018 voor de politie. Er dient te worden opgemerkt dat deze problemen die u zou kennen met uw vrouw niet worden betwist, echter houden zij geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep. Deze problemen zijn van familiale en gemeenrechtelijke aard en ressorteren aldus niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch om andere redenen, niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U beaamt immers dat deze veroordeling naar Iraakse maatstaven normaal is en volgens de wet is. U verklaart dat indien u nog in Irak was u zich misschien had kunnen verdedigen voor de rechtbank, dat u een advocaat onder de arm kon nemen om u te verdedigen en dat u bv. via het huwelijkscontract had kunnen aantonen dat u weldegelijk de bruidsschat heeft betaald. Er is echter nu een vonnis en u stelt dat te laat is om hiertegen nog in beroep te gaan, waarmee u echter niet aantoont dat de overheid u geen bescherming zou hebben geboden noch dat u geen recht heeft gehad op een eerlijk proces. De vrees voor arrestatie die u jegens uw overheid formuleert kan niet als ernstige schade in de zin van in de zin van artikel 48/4, § 2 a) of b) van de vreemdelingenwet in aanmerking genomen worden, gezien de initiatieven van de Iraakse overheid om het vonnis tot uitvoering te brengen tot de normale rechtsgang behoren. U verklaart hieromtrent dat u bij terugkeer zal gearresteerd worden en dat de rechter dan zal beslissen wat er zal gebeuren, dat u de procedure niet kent en niet weet wat de rechter zal beslissen maar dat u zeker in de gevangenis zal belanden omdat u de opgelegde boete niet kan betalen, dat u van de rechter misschien een grote boete zal moeten betalen of misschien een paar dagen zal worden vastgehouden maar u heeft met uw advocaat in Irak niet besproken welke straf u riskeert bij terugkeer naar uw land van herkomst. U maakt

aldus evenmin aannemelijk dat u een disproportionele straf zou moeten ondergaan omwille van één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. Er zijn verder geen gegevens voorhanden die erop wijzen dat de straf die u zou moeten ondergaan zou kunnen oplopen tot executie, foltering of mensonterende behandeling in de zin van voormeld artikel.” Verzoekende partij werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen. Voor de beoordeling van verzoekende partij haar documenten omtrent haar beweerde bekering tot de Getuigen van Jehova, wijst de Raad dienaangaande naar de onderstaande vaststellingen. De Raad merkt verder op dat verzoekende partij niet concreet toelicht met welke nieuwe stukken of elementen niet afdoende zou zijn rekening gehouden.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij erop wijst dat zij bovendien bekeerd is tot de Getuigen van Jehova en dat ook daarmee niet afdoende rekening werd gehouden. De Raad wijst dienaangaande op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *“De Raad benadrukt dat van verzoeker geenszins een encyclopedische kennis omtrent de getuigen van Jehova wordt verwacht, maar als nieuwe en overtuigde bekeerling kan wél redelijkerwijs worden verwacht dat hij zou kunnen antwoorden op elementaire vragen dienaangaande. Van een asielzoeker die beweert nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn bekering kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij deze bekering ook aannemelijk kan maken. Gelet op onderstaande lacunes in verzoekers kennis kan in zijn hoofde bezwaarlijk een doorgedreven religieuze overtuiging worden aangenomen. Het verwijzen in zijn verzoekschrift naar bepaalde passages uit zijn notities van zijn persoonlijk onderhoud om aan te tonen dat hij toch een bepaalde kennis zou hebben dienaangaande, doet niets af aan het voorgaande en vermag niet de beoordeling van zijn verzoek in positieve zin om te buigen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat: “Echter blijkt ook uit andere verklaringen (CGVS II p. 9-14) dat uw beweerde bekering veeleer is ingegeven door opportunisme, eerder dan dat u daadwerkelijk doordrongen blijkt van uw nieuwe geloof. Zo had u zo goed als geen kennis wat betreft het heilig boek dat de getuigen van Jehovah hanteren als u tweemaal per week een bijeenkomst van hen bijwoont en waarin u zelf heeft gelezen. Zo stelt u dat het heilig boek bestaat uit onderdelen maar kan u hiervan geen enkele bij naam benoemen, u kon zelfs geen andere naam voor het heilig boek geven. Aangezien - zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier - de getuigen van Jehovah de bijbel gebruiken, die bestaat uit 2 delen, nl. het oude en het nieuwe testament, die op zich onderverdeeld zijn in meerdere hoofdstukken, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hieromtrent toch een zekere kennis zou hebben, quod non in casu. U kan ook helemaal niet duiden waar belangrijke passages voor een gelovige in dit boek (o.a. de dood van Jezus, het verhaal van Adam en Eva, het grote Babylon), zijn terug te vinden. U stelt ook verkeerdelijk, zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde informatie, dat Jezus' geboortedag 25 december is en dat de getuigen van Jehovah geen religieuze feestdagen hebben. U kan ook helemaal niet in het jaar situeren wanneer Jezus stierf, hetgeen bijzonder merkwaardig is aangezien dit voor de getuigen van Jehovah net de enige religieuze feestdag is die ze kennen. Dat iemand die beweert zich tot de getuigen van Jehovah te hebben bekeerd, niet weet wat en wanneer hun belangrijkste feestdag is, is verbazingwekkend. Voorts kan u helemaal geen betekenis hechten aan bepaalde begrippen (het jaartal 1914, het getal 144.000, Armageddon, communie) die, zoals uit de bovenvermelde informatie blijkt, tot de kern behoren van de leer van de getuigen van Jehovah. Voorts stelt u dat Jezus werd gekruisigd, dit terwijl de leer van de getuigen van Jehovah dit weerlegt en een andere kijk heeft op de wijze hij kwam te overlijden. U geeft aan dat de getuigen van Jehovah een tijdschrift publiceren maar stelt verkeerdelijk dat dit geen bepaalde naam draagt. Zelfs toen u de naam "Wachtstoren" werd voorgelegd kon u hier geen betekenis aan hechten, dit terwijl uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt dat dit de belangrijkste publicatie van Jehova's getuigen is die gebruikt wordt als evangelisatiemateriaal en o.a. wordt uitgedeeld aan voorbijgangers op straat. De vaststelling dat u met foto's probeert aan te tonen dat u met andere getuigen in Brugge mensen aansprak om hen te overtuigen van de leer van de getuigen van Jehovah, maar de naam niet weet van dit tijdschrift, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bekering. Voorts stelt u verkeerdelijk dat de getuigen van Jehovah als organisatie geen bepaalde structuur kennen en weet u niet of er als internationale organisatie iemand aan het hoofd hiervan staat noch weet u waar het internationaal hoofdkwartier van de getuigen van Jehovah gelegen is. U kan ook geen betekenis geven aan de term “Vriend van de Waarheid” waarmee een sympathisant van de getuigen van Jehovah wordt aangeduid die zich nog niet geëngageerd heeft door het doopsel aan te nemen. Het is wederom bijzonder merkwaardig dat u geen betekenis kan geven aan een door de getuigen van Jehovah gehanteerde omschrijving die nét op u van toepassing is. U geeft bijgevolg geen blijk van een oprecht, ernstig en doorgedreven engagement voor uw nieuw geloof. Uw activiteiten in België lijken dan ook ingegeven uit opportunistische overwegingen om de noodzakelijke voorwaarden te scheppen voor het aanvragen van internationale bescherming en alsnog een verblijfsstatuut in België te bekomen. Bij afwezigheid van een oprechte bekering, kan u ook niet aantonen dat u ingeval van terugkeer naar Irak wel plots dergelijk engagement zou opnemen. De door u voorgelegde stukken hieromtrent, m.n. een aanbevelingsbrief van twee getuigen van Jehovah uit*

Aartrijke, en foto's en een filmopname van uw activiteiten als getuige van Jehovah in België, worden zoals gezegd niet betwist. Deze stukken tonen echter niet aan dat uw engagement voor de getuigen van Jehovah oprecht is noch dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst dergelijke activiteiten zou blijven voortzetten." Verzoeker kan, gelet op de voorgaande vaststellingen, niet worden gevolgd waar hij stelt dat de commissaris-generaal zich focust op details en data, en de kennis van verzoeker volledig naast zich neerlegt.

De Raad merkt wat betreft de screenshots van de bedreigingen die hij via Facebook heeft ontvangen, gevoegd aan zijn verzoekschrift, op dat deze screenshots niet voorzien zijn van een voor eensluidende verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor deze screenshots dan ook niet in overweging worden genomen. Bovendien merkt de Raad dat dergelijke Facebookgesprekken door mogelijke enscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat afgebeeld en gecommuniceerd wordt waardoor deze elke objectieve bewijswaarde ontberen. Er kan immers niet uitgemaakt worden in welke mate de reacties van deze personen authentiek of geënceneerd zijn.

Overigens is het ten zeerste opmerkelijk dat verzoeker enerzijds tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat de Getuigen van Jehova een illegale religie is in Irak, en dit bij terugkeer naar Irak niet zal worden aanvaard en hij zal worden gedood (administratief dossier, stuk 5, notities persoonlijk onderhoud, pagina 7), doch anderzijds zelf informatie op zijn Facebookpagina zou zetten omtrent de getuigen van Jehova (screenshots dienaangaande gevoegd aan zijn verzoekschrift). Het doet hoe dan ook geenszins afbreuk aan voormelde vaststelling met betrekking tot het opportunistische karakter van zijn beweerde bekering, doch onderstreept zijn opportunisme daarentegen extra." Verzoekende partij werpt geen ander licht op deze vaststellingen. Daarnaast merkt de Raad opnieuw op dat verzoekende partij niet concreet toelicht met welke elementen/stukken omtrent haar beweerde bekering tot de Getuigen van Jehova niet afdoende zou zijn rekening gehouden.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Bagdad, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: "6. Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift de veiligheidssituatie in Bagdad betwist en verwijst naar artikels, om aan te tonen dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat Bagdad niet veilig is, dient opgemerkt te worden dat uit deze informatie geenszins blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat de situatie in Bagdad actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker slaagt er niet in de informatie van verweerder in een ander daglicht te stellen en aan te tonen dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn." Met de algemene opmerking dat de beoordeling van de veiligheidssituatie niet voldoende actueel is nu vastgesteld wordt dat de informatie dateert van juli 2019 en de situatie thans gewijzigd is, brengt verzoekende partij geen objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer actueel of correct zou zijn.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het stellen dat zij een oranje kaart heeft en verder niets meer wil, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 22 juli 2019 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting zes november tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS